

Una vida entre El Far i Vilatenim

Ivan Pulido celebra el seu partit número 200 com a delegat del Figueres, el club que segueix des que tenia 3 anys . Era cap de premsa l'últim any a Segona B i encara ara s'ocupa de la comunicació

Ivan Pulido, sobre la gespa de Vilatenim.

Amb 3 anys el seu pare ja el duia al camp del Far. Allà va descobrir una passió pel futbol i la Unió [\[http://www.diaridegirona.cat/tags/ue-figueres.html\]](http://www.diaridegirona.cat/tags/ue-figueres.html) que encara l'acompanya quan ja n'ha complert 42. Va créixer amb el club. Va viure l'ascens a Segona A, l'estrena de Vilatenim i l'etapa daurada a la categoria de plata. Però també la caiguda, de nou, al pou de Segona B i, el més dolorós de tot, la desaparició i la refundació a Tercera Regional el 2007, aquella temporada amb Miapuesta i Enric Flix, en la qual exercia de cap de premsa.

Ivan Pulido va tornar-se a vincular al club el 2008, amb l'ascens a

Segona Regional, i ja no n'ha tornat a sortir.

Primer, com a responsable de comunicació, fent de testimoni directe i elaborant les cròniques dels partits que van portar l'equip, novament, de les categories regionals fins a Tercera. I des de l'octubre de 2012, combinant aquesta àrea amb la figura de delegat, en la qual, precisament, diumenge a Palamós hi va celebrar el seu partit número 200.

Per a Pulido, cada partit «és un al·licient». «A les cinc de la matinada ja estic despert, vius l'equip molt intensament des de dins», explica.

La seva responsabilitat no és fer gols, ni aturar-los, ni repartir joc des del mig del camp, però també assumeix un paper important. Organitza els desplaçaments, contracta els restaurants o el càtering de dinar, està al cas que totes les fitxes estiguin en ordre i exerceix com a «pare» de tots els futbolistes.

Té feina cada dia, per molt que, com admet, «per als aficionats els pugui semblar que gestionar el dia a dia d'un club és fàcil. Jo sé que aquesta tarda aniré al club, a Vilatenim, i segur que sobre la taula hi haurà un parell o tres de temes per resoldre». Per això diu que «cada dia tinc partit». I molta informació.

«Els seguidors només veuen els partits, joestic als entrenaments, sé quin jugador aquella setmana ho ha passat més malament perquè ha tingut ves a saber quin problema, i tens uns coneixements que la gent no disposa», argumenta.

Tot i que el nom i l'escut encara imposen, les coses, a Figueres, ja no són com abans. La Unió s'ha estabilitzat a Tercera Divisió i, malgrat que el somni seria poder revivre un altre play-off com el del 2015 contra el Numància B, «ara mateix hi ha equips de Tercera amb pressupostos molt superiors al nostre».

Aquella promoció (i el partit que els va classificar, un triomf contra el Pobla de Mafumet, 1-2, en l'última jornada de lliga) és un dels millors records recents de Pulido. Perquè va representar «viure uns dies com a professionals, viatjant per Espanya, anant concentrats a un hotel... ens va fer mal quedar eliminats a la primera eliminatòria i molts encara tenim l'espina clavada».

Potser el premi li va arribar massa d'hora a la nova Unió, amb una plantilla jove i inexperta en situacions transcendents com una fase per pujar. Ivan Pulido té clar que avui, a Figueres, «el futbol no és una prioritat» però dit això, afegeix, «la Unió serà el que els figuerencs vulguin que sigui i ves a saber què pot passar d'aquí a deu anys».

Superat el mal trangol de la refundació, el Figueres és «on ens toca, a l'ombra del Girona, del Peralada o de l'Olot, perquè aquests clubs han fet les coses bé». Pulido va ser un dels que no va poder reprimir les llàgrimes el dia que Enric Flix va certificar el trasllat de l'antiga SAE a Castelldefels [http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/09/26/salvador-botxi-unio/689381.html].

Amb la perspectiva del temps, i malgrat que assegura que no ho podrà perdonar mai, l'ara delegat de la Unió admet que «potser no ha sigut tan equivocat tornar a començar de zero, encara que això hagi costat l'esforç de molta gent i els diners que hi ha invertit el president, José Antonio Revilla». La Unió torna a ser dels socis. I punt.

Quan va substituir Carles Mas en les funcions de delegat la temporada 2012/13 ja havia arrencat. La Unió jugava a Tercera i a la banqueta hi havia Arnau Sala, ara a la Xina amb Raül Agné. Pulido només té paraules d'agraïment per a tots els preparadors que ha conegut. Amb Arnau hi va començar i després van seguir-lo Francesc Cargol, Xavi Punsí, Eduardo Vilchez, Narcís Pèlach Chicho i, des de la marxa d'aquest a Peralada la setmana passada, Aitor Yeto i Damià Abella. Cinc tècnics, més el tàndem actual, i desenes de jugadors.

Ell s'encarrega de fer-los de segon pare, en una tasca compartida amb la resta de membres del cos tècnic. També s'esforça per «tractar bé els àrbitres». I s'afanya a explicar-se: «No per buscar cap favor, sinó perquè

trobo que és molt agraït amb el temps trobar-te'ls i que et saludin, que es recordin de tu, i de que estiguin ben tractats quan venen al camp».

Combinar el futbol amb la família (té una nena de cinc anys), per a algú que ho viu els set dies de la setmana, només és possible, com admet Pulido, si «la família entén que aquesta és la teva passió i la teva feina. Estant a dins ho vius tot de manera molt intensa. Si hem perdut, ja saben que no se'm pot dir gaire res, tot i que amb el temps he après a relativitzar-ho i no soc dels que deixen de sopar». Perquè per si no fos poca la feina de delegat, Ivan Pulido segueix ocupant-se de l'àrea de comunicació. Fa les cròniques dels partits i s'encarrega d'actualitzar les xarxes socials, Facebook, Twitter i Instagram, canals de connexió amb els seguidors als quals el club també dona molt valor.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2018/01/16/vida-far-vilatenim/890261.html?utm_source=rss